

sygn. akt IX Ka 361/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział IX Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Mirosław Wiśniewski (spr.)

Sędziowie : SO Lech Gutkowski

SO Zbigniew Lewczyk

Protokolant: staż. Marzena Chojnacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Mariusza Rosińskiego

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2015 r.

sprawy **G. C.**

oskarżonego z art. 178 a § 1 kk

apelacji oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 9 kwietnia 2015 r. sygn. akt VIII K 232/15

I. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 361/15

UZASADNIENIE

G. C. został oskarżony o to, że:

w dniu 17 lutego 2015 ok. godz. 13:10 w T., na ul. (...), kierowa pojazdem marki (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwości: wynik I badania 0,30 mg/l, II badania 0,29 mg/l, III badania 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2015 r. (sygn. akt VIIIK 232/15):

I ustalając, iż wina i społeczna szkodliwość czynu zarzuconego G. C., który wyczerpał znamiona występku z art. 178a§1 kk, nie są znaczne a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, na podstawie art. 66§1 kk i art. 67§1 kk, warunkowo umorzył postępowanie na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;

II na podstawie art. 67§3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk, zasądził od G. C., na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w Warszawie, kwotę 200 (dwustu) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;

III na podstawie art. 67§3 kk orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku, zaliczając na jego poczet, na podstawie art. 63§2 kk, okres zatrzymania prawa jazdy od 17 lutego 2015;

IV zasądził od G. C. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesięciu) zł tytułem opłaty oraz obciąża poniesionymi wydatkami w kwocie 90 (dziewięćdziesięciu) zł.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł oskarżony, zaskarżając powyższy wyrok w całości.**

Oskarżony podniósł, że nie dopuścił się zarzucanego mu czynu w sposób świadomy, przyczyną przekroczenia dopuszczalnego poziomu stężenia alkoholu we krwi było zażycie 10 minut przed kontrolą zażycie lekarstw na cukrzycę.

Ponadto kwestionując wymiar środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i wnosząc o zmniejszenie tego okresu z 1 roku na czas 3 miesięcy. Uzasadniając, iż okres tej karencji brzemiennie wpłynie na stan finansowy jego rodziny.

W związku z powyższym wniósł on o uniewinnienie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Sąd odwoławczy nie dopatrzył się żadnych nieprawidłowości w postępowaniu przed Sądem I instancji. Sąd meriti w sposób wyczerpujący i prawidłowy ustalił okoliczności faktyczne sprawy, jak również właściwie ocenił i uzasadnił kwestie społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu oraz stopnia jego winy.

W ocenie Sądu Okręgowego również wymiar zastosowanego środka karnego orzeczonego w związku z warunkowym umorzeniem postępowania oraz uzasadnienie jego zastosowania nie wzbudziło wątpliwości co do swej adekwatności.

Sąd Rejonowy należycie ustalił okoliczności popełnienia przez oskarżonego przestępstwa z art. 178a § 1 kk. Do wypełnienia znamion czynu z § 1 wystarczające jest prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (wyrok SA w Krakowie z dnia 7 lipca 2004 r., II AKa 131/04, KZS 2004, z. 9, poz. 35). Powyższe przesłanki zostały w tym przypadku wypełnione, o czym świadczy miejsce zatrzymania kierowcy i przeprowadzony prawidłowo pomiar stężenia alkoholu we krwi u oskarżonego podczas prowadzenia pojazdu. Wykazał on, iż oskarżony w owym momencie znajdował się w stanie nietrzeźwości (0,30, 0,29 i 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu).

Również w ocenie Sądu odwoławczego wina oskarżonego nie powinna budzić wątpliwości. Sąd I instancji postąpił prawidłowo wywodząc powyższe przede wszystkim na podstawie wyjaśnień złożonych przez oskarżonego, którzy przyznał, iż dzień wcześniej wypił 4 ponad półlitrowe piwa (...)w godz. 22-23. Dodatkowo oznajmił, iż choruje na cukrzycę, w związku z czym poziom alkoholu we krwi może utrzymywać się dłużej w jego organizmie.

Warto mieć na względzie, że jako kierowca auta skarżący powinien uwzględnić wszystkie te okoliczności przed rozpoczęciem kierowania samochodem. Również podana w treści apelacji – nie podnoszona wcześniej przyczyna nadmiernego poziomu alkoholu we krwi - zażycie leków które zawierają alkohol, powinno być wzięte pod uwagę przez kierowcę przed wyruszeniem w trasę. Do każdego leku załączane są ulotki, w których umieszcza się informacje dotyczące wpływu leków na kierowcę w czasie prowadzenia auta.

Mając powyższe na uwadze należało więc stwierdzić brak podstaw do kwestionowania winy oskarżonego przy popełnieniu wskazanego przestępstwa.

Sąd I instancji również prawidłowo orzekł i wyczerpująco uzasadnił, iż poziom społecznej szkodliwości w tym przypadku nie jest znaczny i że mając na względzie to oraz inne okoliczności można było zastosować wobec oskarżonego warunkowe umorzenie postępowania karnego.

Z kolei oceniając konieczność zastosowania środków karnych Sąd odwoławczy miał na względzie, iż popełnienie czynu zabronionego zawsze skutkuje dla sprawcy, a przez co i dla jego bliskich, z którymi prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, pewnymi dolegliwościami. Ich stosowanie ma na celu zagwarantowanie pozytywnej prognozy kryminologicznej. Stąd oprócz orzeczenia w/w instytucji prawa karnego (warunkowego umorzenia postępowania karnego), Sąd meriti słusznie postąpił stosując środki karne w postaci obowiązku świadczenia pieniężnego w kwocie 200 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w Warszawie oraz roczny okres zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy.

Warto zwrócić uwagę, iż kwota do zapłaty nie jest znaczna, a zakaz prowadzenia pojazdów został orzeczony w minimalnej wysokości. Dolegliwości te są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości oraz winy sprawcy, a także dają podstawy do przyjęcia, iż cele prewencji ogólnej i szczególnej zostaną spełnione.

Sąd Okręgowy nie dopatrył się jakichkolwiek uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze stanowiących podstawę uchylecia lub zmiany wyroku z urzędu.

Ponadto na podstawie art. 624 § 1 kpk, mając na względzie sytuację rodzinną i majątkową Sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu za drugą instancję, a wydatkami postępowania odwoławczego obciążył Skarb Państwa.